

ת"פ 5688/08/19 - מדינת ישראל נגד יגאל קומה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 5688-08-19 מדינת ישראל נ' קומה(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יגאל קומה (עציר)

הנאשם

נוכחים

התובעת עו"ד שירלי ברזילי, עו"ד שרית מרום ועו"ד יעל גבעוני

הנאשם הובא לדין על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד טל גלאון

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 23.10.19, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה, כדלקמן:

- בת"פ 63666-06-19 - בשני אישומים, בכל אחד מהם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב אישום ראשון").

לפי האישום הראשון בכתב האישום הראשון, ביום 25.6.19 הגיע הנאשם לבית אביו ודרש ממנו כסף לתשלום המשכנתא בסכום של ₪ 12,000. לאחר דין ודברים אמר הנאשם לאביו: "אתה רוצה שאני אדקור אותך" והאב השיב: "אתה גבר על אבא שלך?". הנאשם עזב את המקום ואמר לאביו כי הוא "הולך לעשות בלגן בחנות". בהמשך, בשעות הערב השאיר הנאשם פתק ליד דלתו של אביו ועליו כתוב "אני יגאל קומה בן שפרה לא בן סמי שמואל. עד השעה 5:00 בבוקר החנות מתפרקת ל-2 עם העגלה" וכן כתב על הדלת "אבא אדון שבשמים אדון סמי היקר יש לך עד השעה 5 בבוקר להביא לי 5,000 ₪ במזומן לא מבטר (כך במקור) לך אבא. יגאל קומה".

לפי האישום השני בכתב האישום הראשון, ביום 24.6.19 התקשר הנאשם לאביו ואמר לו שאם לא ייתן לו כסף הוא ידרוס את רויטל, אחותו של הנאשם, במהירות של 200 קמ"ש ויהרוס את חנות הפלאפל עם הנגרר

של רכבו.

- **בת"פ 5688-08-19** - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של איזמים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין(להלן - "**כתב אישום שני**").
לפי כתב האישום השני, ביום 2.8.19, במהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, בת זוגו, החל הנאשם לגדף את המתלוננת, זרק לכיוונה כוס קפה שפגע בכתפה ובקיר הבית ואמר לה " **אני אראה לך מזה, אני אראה לך מי זה יגאל קומה... אני בן זונה, אם איך שאני אשתחרר אני בא לפה עם דלק ושאני שורף אותך ואותי ביחד, על חמתי ועל חמתך...תמות נפשי עם פלישתים...**". בהמשך, יצא הנאשם מהבית, נכנס לרכב והחל בנסיעה עד שאותר על ידי השוטרים.

עדויות לעונש

2. אביו של הנאשם, המתלונן בכתב האישום הראשון, מסר כי הוא חולה והנאשם תומך בו בניגוד לשאר הילדים. עוד מסר, כי הנאשם "בן טוב עם לב טוב והוא אוהב אותו". לדבריו, ביקש מהמשטרה לבטל את התביעה ולשחרר את בנו.
3. גרושתו של הנאשם, המתלוננת בכתב האישום השני, מסרה כי במשך תקופה ארוכה בה היתה נשואה לנאשם, חוו קשיים רבים והיא התריעה עליהם בפני גורמי הרווחה, אולם לא קיבלה מענה. היה גם ניסיון להפנות את הנאשם לטיפול בבריאות הנפש, שלא צלח. לטענתה, הנאשם זקוק לטיפול וזו אחת הסיבות שבגינן פנתה למשטרה.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט מפני מלל מאיים שיש בו כדי להפחיד או להקניט.
5. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: לפי כתב האישום הראשון, הנאשם ביצע שתי עבירות של איזמים. הנאשם דרש כסף מאביו, משהשיב האב בשלילה איים עליו הנאשם בדקירה ואיים כי "יעשה בלגן" בנכס שבבעלות אביו. כן הותיר פתק מאיים וגרם נזק לדלת. לפי כתב האישום השני, חודש לאחר ששחרר למעצר בית, במהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת אשר פיקחה עליו, זרק הנאשם לעברה כוס קפה שפגעה בה ובקיר ואיים עליה כי יבוא עם דלק וישרוף אותה ואותו.
6. עוד טענה, כי הנאשם ביצע את העבירות, למרות שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים, אשר כבר הוארך, ומכאן שהוא חב הפעלה.
7. לטענתה, יש לשרש את התופעה של אלימות במשפחה באמצעות הטלת עונשים חמורים.
8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתבי האישום, נע בין מאסר לתקופה של 15 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.
9. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1971, לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איזמים ורכוש. יתר על כן, כבר הוטלו עליו תקופות מאסר קודמות, לרבות מאסר לתקופה של 24 חודשים בגין עבירת אלימות כלפי אותה מתלוננת.
10. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת ממאסר לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי המתחמים להם טוענת התביעה אינם הולמים את העבירות. לטענתו, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: העבירות הן ברף הנמוך. הנאשם אמנם איים על המתלוננים, אולם, לא התכוון להוציא את האיומים לפועל. גם האלימות הפיזית ברף נמוך; נשמעו עדויות המתלוננים, מהן עולה, כי הסדירו את מערכת היחסים מול הנאשם, הם רוצים בטובתו וכן מבקשים כי ישוחרר לביתו.
12. לטענתו, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתבי האישום נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם סובל מבעיות נפשיות ומתקשה לשלוט על כעסים במצבי לחץ ודחק. בעיות אלו עמדו בבסיס ביצוע העבירות (ענ/1).
14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם תקופת מאסר בחופף למאסר על תנאי שיופעל.
15. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, מצר על שעשה ומביע חרטה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה, יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אחד מכתבי האישום (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). בכתב האישום הראשון ביצע הנאשם עבירות כלפי אביו ואילו בכתב האישום השני כלפי גרושתו. העבירות כלפי הגרושה בוצעה בעת שהיה נתון במעצר בית בפיקוחה כחודש וחצי לאחר העבירות מושא כתב האישום הראשון.
17. כאן המקום להעיר, כי הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד, אולם, לעמדתי, עתירה זו בטעות יסודה, לאור מבחן הקשר ההדוק, כאמור.
18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**
19. הנאשם פגע בערכים חברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד פגיעה באוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
20. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא ברף בינוני - גבוה. הנאשם איים פעמיים על אביו על רקע דרישה לקבלת כספים. הנאשם איים על אביו, כי ידקור אותו, ידרוס את ביתו ויפגע בעסקו. מכאן, כי האיומים עצמם הם ברף גבוה. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השני היא ברף בינוני - גבוה. הנאשם איים על גרושתו, עת פיקחה עליו במעצר בית, כי ישרוף אותה וכן זרק עליה כוס קפה. השאלה אם היה בדעת הנאשם להוציא האיומים אל הפועל, אם לאו, אינה רלוונטית לעניין חומרת האיומים, שכן לו התכוון להוציא איומים אל הפועל, היה מושאם בעבירות נוספות. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי העבירות בוצעו כולן, בין היתר, על רקע מצבו הנפשי של הנאשם.

21. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לשתי עבירות של אימים כלפי בן משפחה ברף בינוני - גבוה, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.2018); עפ"ג (ב"ש) 54434-07-13 לויט נ' מדינת ישראל (9.7.14); ת"פ(טב') 19180-02-17 מדינת ישראל נ' ביטון (2.4.17); ת"פ(טב') 3678-08-14 מדינת ישראל נ' פלוני (10.1.16); ת"פ (פ"ת) 40118-11-13 מדינת ישראל נגד סיסאי (26.1.15); ת"פ (כ"ס) 36084-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.13); ת"פ 9259-06-12 מדינת ישראל נ' צאלח (11.10.12); ת"פ (נת') 34203-03-11 מדינת ישראל נ' גניש (24.6.12)).

22. מדיניות הפסיקה שעניינה בשתי עבירות של אימים מחמירה מעט יותר, ולפיה, בתחתית המתחם, לצד מאסר על תנאי יש להטיל גם ענישה נלווית (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 1567-03-17 אויקנין נ' מדינת ישראל (10.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 21898-04-15 מדינת ישראל נ' איזנברג (26.5.15); ת"פ (י-ם) 31592-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני (31.12.14); ת"פ (חי') 5922-06-12 מדינת ישראל נ' בטוטין (11.7.12); ת"פ (רמ') 23716-02-11 מדינת ישראל נ' לביא (19.2.12)).

23. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של אימים ועבירה של תקיפת בת זוג ברף בינוני - גבוה, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 10831-09-16 פלוני נ' מדינת ישראל (23.11.16); ת"פ (רח') 26281-04-17 מדינת ישראל נ' ניקונוב (8.10.18); ת"פ (עכו) 43419-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.8.16); ת"פ (ק"ג) 46630-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.16); ת"פ (ק"ג) 17519-11-15 מדינת ישראל נ' דויד (16.6.16); ת"פ (ב"ש) 5233-04-16 מדינת ישראל נ' פלוני (9.6.16); ת"פ (ב"ש) 37846-11-15 מדינת ישראל נ' אלטלאקה (24.5.16)).

24. מכאן, לאור נסיבות המקרה ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

25. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; לפי חוות דעת פסיכיאטרית מיום 1.7.19 הנאשם אינו לוקה במחלת נפש אלא בהפרעת אישיות (ענ/1); המתלונן העיד לטובת הנאשם ומסר כי יישרו את ההדורים והוא מבקש לשחרר את בנו. גם המתלוננת העידה לטובת הנאשם וביקשה לסייע לו;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל עבירות אלימות, רכוש, הפרת הוראה חוקית ועוד. העבירות הן מתקופה בלתי מבוטלת, בין השנים 1998 - 2018. על הנאשם הוטלו כבר תקופות מאסר קודמות, ואף מאסר לתקופה של 24 חודשים בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוננת (ענ/1); לחובת הנאשם גם מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והוא שב לבצע עבירות; בשל מעצרו, הנאשם לא נרתם להליך טיפולי - שיקומי כלשהו.

26. בתוך המתחמים עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו ומצבו הנפשי. מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, ובפרט עבירות אלימות שביצע נגד גרושתו והיעדר הליך טיפולי.

27. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי במחצית מתחמי העונש ההולם והוא כולל מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הואיל ולעבירות אין היבט כלכלי, לא יוטל על הנאשם קנס. עם זאת, בשל הפגיעה במתלוננים, יש לחייבו בפיצויים.

28. המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 7 חודשים מת"פ (ראשל"צ) 25983-04-12 (עת/2, עת/3) כבר הוארך ומכאן כי הוא חב הפעלה. יוער, כי באת כוח התביעה לא טענה כלל אם יש לצבור או לחפוף מאסר על תנאי זה וטענה אך לעונש כולל. לאור הודאתו של הנאשם, המאסר יופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

סוף דבר

29. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 26.6.19 עד ליום 9.7.19 וכן מיום 2.8.19 עד היום;

ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (ראשל"צ) 25983-04-12 לתקופה של 7 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ה. פיצויים בסכום של 1,000 ₪ לעד תביעה 5 בכתב האישום הראשון, ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ לעדת תביעה 1 בכתב האישום השני. הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.